

29 september 2010

Reactie op het wetsvoorstel "Versterking Bestijding Computercriminaliteit".

Stichting BREIN (Bescherming Rechten Entertainment Industrie Nederland) beschermt auteurs, uitvoerende kunstenaars, uitgevers, producenten, distributeurs en detaillisten van films, muziek, games, interactieve software en digitale boeken tegen structurele inbreuk op en misbruik van hun werk. [*]

BREIN voert haar taak civielrechtelijk uit en brengt bij gelegenheid ook de strafrechtelijke handhavingsautoriteiten op de hoogte van vermoedelijke strafbare feiten conform de bestaande richtlijn van het Openbaar Ministerie (OM) alsmede het beleid van de overheid dat rechthebbenden primair zelf verantwoordelijk zijn voor de handhaving van intellectueel eigendomsrechten en het strafrecht slechts als ultimum remedium wordt ingezet. Het OM beslist of naar aanleiding van een BREIN dossier strafrechtelijke opsporing en vervolging wordt ingezet.

Gezien haar specifieke doelstelling en handhavingstaak beperkt BREIN's reactie op het wetsvoorstel zich tot de voorgestelde bevoegdheid voor de Officier van Justitie (OvJ) te vorderen dat gegevens op het Internet ontoegankelijk worden gemaakt (125p Sv) zonder dat daar, zoals onder de bestaande regeling (art 54a Sr), een voorafgaande schriftelijke machtiging van de Rechter Commissaris (RC) voor nodig is.

BREIN begrijpt de maatschappelijke noodzaak om onverwijld in te kunnen grijpen wanneer websites evident strafbare feiten (mede)plegen of daaraan medeplichtig zijn. Dergelijke websites plegen immers anoniem beheerd te worden en onder valse naam-, adres en woonplaatsgegevens gehost te worden, terwijl ook degenen die strafbare informatie op zulke websites plaatsen of beschikbaar maken vrijwel zonder uitzondering anoniem zijn en zich actief buiten bereik van de autoriteiten of slachtoffers dan wel benadeelden houden. Het achterhalen van de identiteit van anonieme beheerders van malafide websites en van anonieme posters of uploaders van strafbare informatie naar zulke sites blijkt vaak een zo niet onmogelijke dan toch bijzonder tijdrovende taak. Duidelijk is dat in dergelijke gevallen het algemeen belang kan vorderen dat zo snel mogelijk een einde aan het strafbare feit wordt gemaakt en dit niet kan wachten tot de verdachten zelf geïdentificeerd en aangesproken kunnen worden.

BREIN vermoedt dat essentiële tijdwinst in het licht van voortdurende schade en maatschappelijke onrust de motivatie is voor het voorstel een zelfstandige bevoegdheid aan de OvJ toe te kennen zonder voorafgaande tussenkomst van de RC maar met een eventuele toetsing achteraf indien de website of informatieplaatser bezwaar maakt tegen de verwijdering of blokkering. Het zal voor zulk bezwaar maken ongetwijfeld noodzakelijk zijn dat de beheerder of plaatser zich bekend maakt.

BREIN merkt op dat voorzover tijdwinst de motivatie is om het bestaande vereiste van schriftelijke machtiging door de RC te schrappen, dit ook verholpen zou kunnen worden door een toekenning van speciale of grotere capaciteit bij de betreffende autoriteiten aangaande de aanpak en behandeling van cybercrime. Dit zou aan bezwaren inzake de mogelijke beperking van de vrijheid van meningsuiting tegemoet komen, ook al begrijpt BREIN dat het geenszins de bedoeling is die in te perken aangezien het bij toepassing van de bevoegdheid om evident strafbare feiten zal gaan.

Afgaande op haar ervaring met betrekking tot de opsporing en vervolging van strafbare auteursrechtinbreuken op Internet, komt het BREIN voor dat er vooral sprake is van een te beperkte capaciteit bij de autoriteiten om niet alleen die maar ook andere strafbare feiten te behandelen, waaronder begrepen feiten die maatschappelijk gezien terecht verontrustender en ernstiger worden beschouwd.

BREIN zou daarom kiezen voor handhaving van de bestaande schriftelijke machtiging van de RC en vergroting van de capaciteit voor de behandeling van cybercrime, waaronder begrepen strafbare inbreuken op auteursrecht en naburige rechten met inachtneming van het beleid dat rechthebbenden zelf primair verantwoordelijk zijn voor handhaving van hun rechten middels civielrechtelijke remedies.

Met de meeste hoogachting,

Mr T. J. Kuik
Directeur Stichting BREIN

[*] Deelnemende organisaties in Stichting Brein zijn onder meer de collectieve muziekauteursrechtenorganisatie voor componisten en tekstdragers Buma/Stemra, de collectieve naburige rechtenorganisatie van artiesten en producenten SENA, de Nederlandse Vereniging van Producenten en Importeurs van beeld- en geluid dragers NVPI afdelingen Audio, Video en Interactief, het Nederlands Uitgeversverbond NUV, het Platform Multimediaproductanten, de Nederlandse Vereniging van Filmdistributeurs NVF, de internationale organisatie van Amerikaanse filmproducenten MPA en de internationale federatie van de fonografische industrie IFPI.